

یوگنی آنگین

تالیف:

بک اندر سرگیویچ پوشکین

ترجمه:

مریم سامعی

زبان شناسان

سرشناسه : پوشکین، آکساندر سرگی یویچ، ۱۹۷۹ - ۱۸۳۷-م
 عنوان و نام پدیدآور : یوگنی آنگین / تالیف آکساندر سرگی یویچ پوشکین /
 ترجمه مریم سامعی
 مشخصات نشر : تهران، زبان شناسان، ۱۳۹۶
 مشخصات ظاهری : ۱۵۲ ص :
 شابک : ۹۷۸ - ۶۰۰ - ۹۲۰۹۲ - ۲-۴ :
 وضعیت فهرست نویسی : فیپا
 یادداشت : عنوان اصلی: Engene onegin
 موضوع : داستان های روسی - قرن ۱۹ م
 شناسه افزوده : سامعی، مریم، ۱۳۶۴- مترجم
 رده بندی کنگره : ۹۱۲۱۶ / ی۹ / ۳۳۲۶ RG
 رده بندی دیویی : ۸۱۰ / ۷۱۰
 شماره کتابشناسی ملی : ۴۴۸۷۳۳

یوگنی آنگین

- ☒ ترجمه: مریم سامعی
☒ ناشر: زبان شناسان
☒ تیراژ: ۱۰۰ جلد
 شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۲۰۹۲-۲-۴
 انتشارات چاپ: اول ۱۳۹۶
 قیمت: ۱۴۵۰۰۰ ریال

حق چاپ برای ناشر محفوظ است. کلیه حقوق و حق چاپ متن، طرح روی جلد و عنوان کتاب با نگرش به قانون حمایت حقوق مؤلفان، مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۳۴۸ برای انتشارات زبان شناسان محفوظ است و متخلفین تحت پیگرد قانونی قرار می گیرند.

مرکز پخش و فروش:

انتشارات زبان شناسان تلفن: ۰۹۱۲۲۰۱۹۸۵۰

الکساندر سر بویچ پوشکین در ۲۶ می ۱۷۹۹ در مسکو، در خانواده‌ای روشنفکر و آشنا به فرهنگ متولد شد. خانواده پوشکین‌ها همیشه مملو از هنرمندان، شاعران و نویسندگان بود و در بین آن‌ها عموی پوشکین، واسیلی لئوویچ، تأثیر بسزایی در آشنایی الکساندر کودک با ادبیات و هنر داشت. او که به سبب آموزش اشرفی آن دوره، به زبان فرانسه تعلیم می‌یافت، به مدد دایه و مادر بزرگ خود زبان مادری را از ده‌لای قصه‌ها و افسانه‌های ملی و میهنی فراگرفت. سپس به دبیرستان سلطنتی راه یافت تا آن‌جا که شغل دولتی آموزش ببیند. عضویت پوشکین نوجوان در گروه‌های ادبی دانش‌آموزی، این زمینه را برای او فراهم آورد تا فعالیت‌های ادبی خویش را آغاز کند و در همان سال‌های نوجوانی به نگارش شعر و داستان روی آورد. حضور پوشکین جوان در محافل ادبی در سال‌های آغازین سده ۱۹ میلادی او را با فعالان سیاسی آن دوران، یعنی دکابریست‌ها^۱ آشنا ساخت. پوشکین خود هیچ‌گاه وارد مسائل سیاسی نشد، اما اشعار او خطاب به دکابریست‌ها گرایش‌های سیاسی او را مشخص کرد و همین موجب تبعید پوشکین برای اولین بار در ۱۸۲۰ م شد.

پوشکین پس از انتشار رمان‌های *روسلان و لودمیللا* و *اسیر قفقازی* و *برادران راهزن*، در می ۱۸۲۳ شروع به سرودن رمان منظوم *یوگنی آتگین* کرد. او در مدت تبعیدش در میخایلووسکایه^۲، آثار بسیاری نگاشت چون: *رمان جنوبی*، *قواره باغچه‌سرا*، *باریس گادونوف* و ... در آن دوران، بسیاری از آثار پوشکین از زیر تیغ سانسور می‌گذشت که همین امر سبب ملاقات

۱. فعالان جنبش ضد تزاری که در ۲۶ دسامبر ۱۸۲۵ در سنت پترزبورگ، بر ضد تزار، نیکلای اول، قیام کردند و در همان روز، قیام آن‌ها سرکوب شد. در این قیام، بسیاری از دکابریست‌ها کشته شدند و پس از آن نیز بسیاری دیگر تبعید گشتند. اعضای این گروه را از آن جهت دکابریست می‌نامند که در ماه دسامبر (دکابریای روسی) قیام کرده بود.

پوشکین با تزار شد، که در نتیجه آن، تزار به او اجازه داد تا هر جا که می‌خواهد زندگی کند و دستور داد تا آثار پوشکین از سانسور در امان بماند. پوشکین سرانجام در تابستان ۱۸۳۱ م، یعنی پس از ۸ سال، در خانه ییلاقی خود در روستای تزارسکی، رمان یوگنی آنگین را به پایان رساند.

در ۱۸۳۶ م، شایعاتی دربارهٔ ارتباط همسر پوشکین با بارون دانتس، سناتور فرانسوی، در میان مردم پیچید که سبب شد، پوشکین نامه‌ای اهانت‌آمیز به او بنویسد. دانتس پوشکین را به دوئل فراخواند و این دوئل به زخمی شدن پوشکین و مرگ او در ۲۹ ژانویه ۱۸۳۷ منتهی شد. رمان *یوگنی آنگین* یکی از مشهورترین و محبوب‌ترین رمان‌های روسی است که این محبوبیت تا دوران ما نیز ادامه داشته است. بلنیتسکی (۱۸۱۱-۱۸۴۸ م)، منتقد نام‌دار روسی، می‌نویسد: «پوشکین از آن دسته نوابغ ادبی و از آن چهره‌های تاریخی بزرگ است که برای حال کار می‌کند، آینده را می‌سازد و طبیعتاً نمی‌تواند تنها به گذشته تعلق داشته باشد». پوشکین بارها در آثارش روسی را به خالاش کشیده است. او در این اثر، تصویر شهری بزرگ با همهٔ تفریحات و شادی‌های بی‌شمار این را ارائه داده است. شهری که همه در آن شاد و پرهیاهوی‌اند. و از روزنهٔ این شهر، موضوع تنهایی و غربت را وارد داستان می‌کند، به طریقی که خواننده را نیز محزون می‌کند. بلنیتسکی می‌گوید: «در این رمان را می‌خوانید، دیدگاهتان دربارهٔ خیلی مسائل تغییر می‌کند. به عبارتی این اثر را می‌توان فلسفی خواند. نویسنده در نگاه فلسفی خویش، آن عصری را نشان می‌دهد که ارزشمند است، عصری که انسان تفکر می‌کند و در تلاش است تا برای بسیاری از پرسش‌های خویش، پاسخی بیابد».

پوشکین این رمان را به نظم سروده است و این سبک رمان‌نویسی را با *یوگنی آنگین* به ادبیات روسیه وارد کرد. همچنین پوشکین را پدر سبک رئالیسم روسیه و بنیان‌گذار سبکی جدید در عصر طلایی روسیه می‌دانند.

قهرمانان او در این اثر، یوگنی و تاتیانا، نمونه‌های بی‌نظیری از جوانان روسیهٔ اوایل سدهٔ ۱۹ م را نشان می‌دهند. قهرمان اصلی او در این اثر، یوگنی آنگین، اشراف‌زاده‌ای است که در محیطی روستایی ظاهر می‌شود. او تربیتی اشرافی دارد که در طول داستان پوچی روحش نمودار می‌شود. بلنیتسکی می‌نویسد: «پوچی و بی‌هدفی زندگی او را به سستوه آورده، او حتی

نمی‌داند که چه چیزی برایش لازم است و نمی‌داند که چه می‌خواهد، اما به خوبی می‌داند که زندگی شاد و خوشبخت را نه لازم دارد و نه می‌خواهد».

تاتیانا، قهرمان زن داستان، نمادی از انسان ساده‌دل سنتی است که ریشه و نژادی ملی و روسی دارد. پوشکین در بسیاری از بخشهای رمانش او را می‌ستاید و او را «ایده‌آل دوست‌داشتنی» و «روح روسی» خطاب می‌کند. بلینسکی درباره تاتیانا می‌نویسد: «همه دنیای درونی تاتیانا در عطش عشق خلاصه می‌شود» و داستایوسکی چنین می‌آورد که: «حتی اگر تاتیانا آزاد بود، حتی اگر شوهر پیرش می‌مرد و او بیوه می‌شد، او باز هم در پی آنگین نمی‌رفت؛ این ذات اوست!»

یکی دیگر از بهرمانان اثر خود نویسنده است. پوشکین خود به عنوان راوی در مواضعی از داستان حضور دارد که این نیز سبکی منحصر به فرد در این رمان است. او همراه خواننده‌اش وارد داستان می‌شود و تا پایان داستان همراه اوست؛ آنگین را دوست خود خطاب می‌کند و در طول داستان، از برخی رفتارهای آنگین، بهر تأسف می‌کند و گاه کارهای او را نمی‌پسندد.

رمان یوگنی آنگین یکی از رمان‌های محبوب و شهرو این نویسنده مشهور روس است. این رمان با وجود گذشت نزدیک به دو سده از نگارش آن هنوز در میان جوانان و خانواده‌های روس محبوب است و مردم روس بسیاری از بندهای رمان را از زمان دوران کودکی از حفظ دارند و برخی جملات آن به صورت مثل و کنایه در زبان آنها جاری است. این رمان ترجمه‌ایست از متن روسی آن، و بنده با آوردن زیرنویس‌ها، کوشیده‌ام تا برخی از آداب و باه‌های مردم روسیه را، که در این اثر بسیار به آن پرداخته شده‌است، شرح دهم. امید است که خوانندگان ایرانی نیز از آن بهره برند.

مریم سامعی

۱۳۹۵/۱۱/۱۰